

Nr 83.

Av herr **Jonsson**, om förklaring att vägen Västansjö—Ängesdal i Västerbottens län skall i underhållshänseende betraktas som ödebygdsväg.

I statsverkspropositionen, sjätte huvudtiteln, sid. 63 och 64, föreslår Kungl. Maj:t, att vägen Tärna—Slussfors — till vars byggande riksdagen beviljat särskilt anslag — såväl som den åren 1898—1903 på statsverkets bekostnad anlagda vägen Umfors—Tärna ävensom vägen Slussfors—Storuman måtte förklaras i underhållshänseende likställda med ödebygdsväg.

Från Västansjö, en vid vägen Tärna—Umfors belägen by, till Ängesdal vid Björkvattnet har numera fullbordats en väg av enklare typ, i överensstämmelse med Kungl. Maj:ts befallningshavandes i Västerbottens län utslag den 29 augusti 1916, vilken väg är 12,2 kilometer lång och utgör förbindelseled till kyrkbyn och Norge för de förut isolerade byarna vid Björkvattnet. Från vägens slutpunkt, Ängesdal, kommer enligt länsstyrelsens beslut att byggas en ödebygdsväg utmed Björkvattnet och dess avlopp till Gardvik, som ligger vid vägen Tärna—Slussfors, varigenom förbindelse erhålles med inlandsbanan vid Storuman. Sedan denna sistnämnda väg färdigbyggt, kommer vägen Västansjö—Ängesdal att utgöra en länk i ödebygdsvägsystemet i Tärna socken, och är vägen i fråga redan nu att till sin karaktär hänföra till ödebygdsväg.

Då Tärna sockens väghållningsdistrikt är synnerligen hårt skattetyngt och befolkningen fattig, synes någon lättnad böra beredas distriktet genom att i underhållshänseende hänföra även den korta vägsträckan Västansjö—Ängesdal till ödebygdsväg liksom i fråga om övriga här nämnda vägar. Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte förklara, att jämväl vägen Västansjö—Ängesdal i Västerbottens län skall, räknat från och med år 1930, i underhållshänseende betraktas såsom ödebygdsväg.

Stockholm den 22 januari 1931.

Evert Jonsson.

